

KONSULTACJE PROJEKTU

**PROGRAMU WSPÓŁPRACY GMINY MIEJSKIEJ KRAKÓW NA ROK 2019 Z ORGANIZACJAMI POZARZĄDOWYMI
ORAZ PODMIOTAMI OKREŚLONYMI W ART. 3 UST. 3 USTAWY Z DNIA 24 KWIEŃNIA 2003R. O DZIAŁALNOŚCI POŻYTKU
PUBLICZNEGO I O WOLONTARIACIE**

Propozycje zmian w projekcie Programu zgłoszone poprzez formularze konsultacyjne:

1) PROPOZYCJA FUNDACJI SUSTINAE:

Propozycja zmiany, uwaga, sugestia					
	Tryb zlecenia zadań publicznych/sposób finansowania zadań publicznych(otwarty konkurs ofert, art. 19a, regranting)	Planowane środki finansowe w budżecie wydziału na rok 2019	Wydział/biuro/ miejska jednostka organizacyjna zlecające realizację zadań publicznych	Planowany termin ogłoszenia konkursu	Łączna kwota w sferze zadań publicznych
Priorytetowe zadania publiczne zaplanowane przez GMK do realizacji we współpracy z organizacjami pozarządowymi w zakresie: (numeracja przyjęta na podstawie numeracji zadań w art. 4 ust. 1 ustawy)					
7. działalności na rzecz osób niepełnosprawnych					1 720 000 zł
7.1 Działalność na rzecz osób niepełnosprawnych	otwarty konkurs ofert	710 000,00 zł	Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych	listopad/grudzień 2018r.	
7.2 Działalność na rzecz osób niepełnosprawnych	w trybie art. 19a	240 000,00 zł		do wyczerpania puli środków	
7.3 Działalność na rzecz osób niepełnosprawnych	regranting	300 000,00 zł		listopad/grudzień 2018r.	
7.4 Miejskie Centrum Informacji Społecznej	kontynuacja umowy wieloletniej	220 000,00 zł			
7.5 Centrum Poradnictwa Obywatelskiego dla osób z niepełnosprawnościami i osób z ich otoczenia	otwarty konkurs ofert	250 000,00 zł		listopad/grudzień 2018r.	

UZASADNIENIE PROPOZYCJI: Wprowadzenie zadania Centrum Poradnictwa Obywatelskiego dla osób z niepełnosprawnościami i osób z ich otoczenia w formie zlecenia/wsparcia realizacji zadania na podstawie umowy wieloletniej, odpowiada na zdiagnozowany przez Fundację Sustinae problem, jakim jest:

- mała aktywność osób niepełnosprawnych w różnych dziedzinach życia społecznego i zawodowego, rzadkie korzystanie z oferty kulturalnej czy rozrywkowej miasta, niski udział w inicjatywach oddolnych, samoorganizowaniu się, organizacjach pozarządowych,
- niska wiedza dotycząca praw, obowiązków, przepisów, brak znajomości instytucji lub organizacji właściwych do załatwienia sprawy w obszarach związanych z aktywnością obywatelską, społeczną zawodową, funkcjonowaniem psychologicznym, dostosowaniem socjalnym, w tym w zakresie rozwiązania problemów zw. z niepełnosprawnością.

Sytuację marginalizacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami pogłębiają deficyty wiedzy i informacji:

- trudności w przepływie informacji, niedostosowanie przez instytucje przepływu informacji do potrzeb osób z różnymi typami i rodzajami niepełnosprawności pogłębiające ich wykluczenie społeczne, brak kompleksowej oferty informacyjnej skierowanej do osób z niepełnosprawnościami (Miejskie Centrum Informacji Społecznej w Krakowie posiada ofertę skierowaną do różnych grup społecznych, w tym dla osób z niepełnosprawnościami, jednak nie specjalizuje się wyłącznie w tej grupie), problemy informacyjne, zw. z brakiem wiedzy nt. szeroko pojętych sposobów i rodzajów możliwego wsparcia i rozwiązywania bieżących problemów
- problemy prawne zw. z ograniczoną dostępnością do profesjonalnego poradnictwa prawnego, brakiem wiedzy dot. uprawnień osób niepełnosprawnych (Punkty Nieodpłatnej Pomocy Prawnej funkcjonującej w ramach współpracy z Gminą Miejską Kraków nie obejmują wsparciem osób z niepełnosprawnościami o ile nie korzystają one ze świadczeń pomocy społecznej, albo nie są w wieku do 26 r.ż. lub powyżej 65 r.ż.)
- problemy społeczno-psychologiczne: brak wiedzy dot. optymalizacji codziennego funkcjonowania, problemy zw. z przystosowaniem się do sytuacji niepełnosprawności własnej lub bliskiej osoby, reagowania w sytuacjach trudnych i kryzysowych (aktualnie brak kompleksowej oferty zawierającej elementy poradnictwa psychologicznego dla osób z niepełnosprawnościami i ich bliskich)
- problemy edukacyjno-zawodowe wynikające z braku wiedzy dotyczącej przysługujących praw w zakresie edukacji czy zatrudnienia, skutkują bezrobociem i brakiem aktywności zawodowej, bezskutecznym poszukiwaniem pracy, nieumiejętnością negocjowania warunków zatrudnienia z pracodawcą i egzekwowania swoich praw u pracodawcy
- problemy socjalne zw. z brakiem wiedzy nt. obowiązujących i dostępnych form pomocy, zasiłków, ulg, możliwości ich łączenia, form wsparcia dla rodzin i os. niepełnosprawnych, opieki, przystosowania miejsca zamieszkania do potrzeb osób niepełnosprawnych.

W Krakowie mieszka ok. 65 tys osób legitymujących się ważnym orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności. Wśród wydanych orzeczeń z określonym stopniem niepełnosprawności, zdecydowanie przeważają orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Najczęstszymi przyczynami niepełnosprawności są: schorzenia narządu ruchu, choroby neurologiczne, choroby układu oddechowego i krążenia, choroby psychiczne. Osoby niepełnosprawne prawnie i biologicznie łącznie stanowią ok. 14% mieszkańców Krakowa, w grupie przeważają kobiety. Największy odsetek osób niepełnosprawnych występuje w grupie wiekowej 60 lat i więcej: 46% niepełnosprawnych, w grupie wiekowej 41 — 60 lat: 39% niepełnosprawnych, w grupie 26 — 40 lat: 10% niepełnosprawnych oraz w wieku 16 - 25 lat: 5% niepełnosprawnych. Sytuacja osób niepełnosprawnych na rynku pracy jest trudniejsza niż sytuacja osób nie dotkniętych niepełnosprawnością. Zgodnie z danymi BAEL stopa bezrobocia wynosił 16%, wskaźnik zatrudnienia 22%, współczynnik aktywności zawodowej 27%. Bierność zawodowa powoduje, że niewielki odsetek osób

niepełnosprawnych utrzymuje się z pracy zarobkowej, dla większości jedynym źródłem utrzymania są zasiłki i renty. Kraków ma wysoki wskaźnik zarejestrowanych bezrobotnych niepełnosprawnych w stosunku do ogółu bezrobotnych (8,5%). Istotny z punktu widzenia możliwości zatrudnienia jest stopień niepełnosprawności; przy stopniu znacznym znalezienie zatrudnienia na otwartym rynku pracy jest bardzo trudne, równocześnie pracodawcy nie są zainteresowani zatrudnieniem osób ze stopniem lekkim, za które mimo niepełnosprawności otrzymują niskie dofinansowanie z PFRON. Niska aktywność społeczno-zawodowa stanowi duży problem dla młodych osób z niepełnosprawnością. Podstawowe problemy, które uniemożliwiają osobom młodym pełny udział w życiu społecznym to m.in. uzależnienie od rodziny, osamotnienie (powierzchowne relacje ze znajomymi, bardzo niski poziom udziału w kulturze, wydarzeniach rozrywkowych, integracyjnych), bierny tryb życia, trudna sytuacja materialna, niski poziom uczestnictwa w życiu społeczności lokalnej, dla wielu osób niepełnosprawnych głównym sposobem kontaktu ze światem zewnętrznym i rówieśnikami jest internet i media społecznościowe. W związku z brakiem kontaktu z innymi ludźmi poza rodziną, część młodych osób niepełnosprawnych ma niską samoocenę i poczucie izolacji. W dorosłym życiu skutkuje to niechęcią do zmiany swojego życia, brakiem aktywności społecznej, zawodowej, nieuczestniczeniem w organizacjach pozarządowych i in. Osoby niepełnosprawne mają silną potrzebę wyjścia poza środowisko swoich domów, rodzin, a nawet wspólnot lokalnych. Chcą nabyć kompetencje zarządzania własnym życiem. Zamierzenia te pozostają jednak często w sferze deklaracji i wyobrażeń ze względu na brak podstawowej wiedzy, umiejętności obywatelskich i społecznych umożliwiających pełną samodzielność i aktywność w różnych obszarach życia. Wykluczenie społeczne, kulturowe, zawodowe wymaga kompleksowej interwencji w stosunku do grupy osób z niepełnosprawnościami, obejmującej szerokie wsparcie w zakresie edukacji obywatelskiej i kształtowania wiedzy obywatelskiej, w szczególności ukierunkowane na popularnowanie w grupie osób z niepełnosprawnościami i ich bliskich aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym. Edukacja obywatelska ma na celu dostarczenie informacji i wiedzy dotyczących m.in. praw, obowiązków, przepisów związanych z codziennym funkcjonowaniem osób niepełnosprawnych w różnych sferach życia - m.in. edukacja, praca zawodowa, zdrowie, zabezpieczanie społecznej, umożliwiające świadome i aktywne uczestnictwo w życiu społecznym i obywatelskim. Aktywizacja osób z niepełnosprawnościami wymagać może poza szeroko rozumianym indywidualnym poradnictwem obywatelskim i specjalistycznym (m.in. poradnictwo edukacyjno-zawodowe, poradnictwo prawne, poradnictwo socjalne, poradnictwo psychologiczne) uruchomienia form wsparcia grupowego wymagających aktywnego udziału osób z niepełnosprawnościami, w formie treningów wiedzy i umiejętności obywatelskich pod hasłem „Znam swoje prawa”. Zadanie skierowane powinno być do osób z niepełnosprawnościami, w wieku powyżej 18 r.ż. oraz ich bliskich (rodziny, partnerzy) i osób z otoczenia (pełnomocników, asystentów, pracodawców i in.), zamieszkałych na terenie Miasta Krakowa. Wsparciem objęte byłyby osoby z niepełnosprawnościami w rozumieniu Ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych i osoby z zaburzeniami psychicznymi zgodnie z ustawą o ochronie zdrowia psychicznego. Fundacja prowadzi od 1 października do 29 grudnia 2018 r. „Centrum Poradnictwa Obywatelskiego dla osób niepełnosprawnych i osób z ich otoczenia zamieszkałych na terenie Gminy Miejskiej Kraków” na podstawie Umowy z Gminą Miejską Kraków w trybie art. 19a o wsparcie realizacji zadania publicznego, z którego wsparcia skorzystać ma min. 50 osób. Skala działania jest jednak niewystarczająca w stosunku do potrzeb niepełnosprawnych mieszkańców Krakowa.

Stanowisko Prezydenta Miasta Krakowa

Nie uwzględniono.

Powstałe w Krakowie Miejskie Centrum Informacji Społecznej zapewnia profesjonalną poradę czy informację każdemu mieszkańcowi Krakowa w zakresie szeroko rozumianej pomocy społecznej. Zatrudnieni w ww. Centrum profesjonalni doradcy (w tym prawnik) są również specjalistami w zakresie rozwiązywania problemów związanych z niepełnosprawnością. Zabezpieczane są, również porady prawne dla osób

nieobjętych Nieodpłatną Pomocą Prawną. Ponadto, wszelkie problemy, a zwłaszcza kwestie trudne do rozwiązania są skrupulatnie rejestrowane i przekazywane odpowiednim instytucjom samorządowym i społecznym. Rejestracja ta pozwoliła na ukierunkowanie i rozszerzenie miejskiej oferty pomocy o zgłaszane przez osoby najbardziej potrzebne zagadnienia i propozycje. Organizacje pozarządowe prowadzące MCIS w swoim zakresie mają stricte działania na rzecz osób niepełnosprawnych i w szczególowy sposób potrafią przedstawić możliwości pomocy w zakresie rozwiązywania problemów związanych z niepełnosprawnością.

2) PROPOZYCJA FUNDACJI GOSPODARKI I ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ:

Propozycja zmiany, uwaga, sugestia

„Komisje konkursowe są zobligowane żądać od oferentów dodatkowych informacji oraz wyjaśnień dotyczących złożonych ofert, min. odnośnie działalności statutowej oferenta w kontekście zakresu zadania publicznego w ogłoszonym konkursie ofert.”

UZASADNIENIE PROPOZYCJI: Powyższy zapis zmobilizuje komisje konkursowe do dogłębnej analizy działalności statutowej oferenta w kontekście zakresu zadania publicznego w ogłoszonym konkursie ofert. Spowoduje to mniejszy odsetek ofert odrzucanych na etapie oceny formalnej, a przez to możliwość szerszego wyboru Oferenta oraz z dużym prawdopodobieństwem wyboru lepszej jakościowo oferty.

Stanowisko Prezydenta Miasta Krakowa

Nie uwzględniono.

Wprowadzenie obligatoryjnego wymogu wzywania oferentów jest zbędne. Komisje są niezależnymi ciałami doradczo-opiniodawczymi, które biorą odpowiedzialność za swoją działalność, tj. jeśli Komisja uzna za zasadne wzywanie oferentów do złożenia wyjaśnień, czy też dodatkowych informacji to tak uczyni. Wpisanie obligatoryjnego zapisu, doprowadziłoby do tego, że Komisje zmuszone byłyby np. do wzywania do uzupełnienia brakującej dokumentacji, co jest niezgodne z przepisami.